No. 54 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 6 Mei.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 29 April. Men meldt uit Mannheim van den 24 April: Het volgende geval heeft alhier geene geringe sensatie gemaakt. De vrouw van den dienaar bij het Liceum B. zoude donderdag ll. begraven worden. De lijkschouwer, een wondarts der tweede klasse en tevens barbier, ziet haar voor dood aan. De lijkstoet komt later dan op het bepaalde uur, en men is juist bezig, het deksel der kist toe te slaan, als de vrouw de oogen opent en lacht. In dezen toestand bevindt zij zich nog op dit oogenblik, middag 12 uur en er is geen spoor van wezenlijken dood. Wij twijfelen er niet aan, of het stedelijk bestuur zal, na dit voorval, de oprigting van een lijkhuis voor zijnen eersten pligt houden.

— Terwijl men bezig is Parijs van muren en forten te omringen, heeft de Koning van Pruissen last gegeven de wallen van Potsdam te slechten, en verwacht men dat die van Berlijn ook weldra in openbare wandelplaatsen zullen worden herschapen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30 April. De *Gazette de France*, heden verzuimd hebbende voor het hof van assises te verschijnen, is, zonder assistentie der gezworenen, veroordeeld tot 5000 fr. boete, als onjuist en ter kwader trouw te hebben medegedeeld de debatten van het hof. Het hof heeft daarenboven de inbeslagneming dier nummers bevolen en de aanplakking van het vonnis.

— Een Amerikaansch dagblad verhaalt het volgende als eene ware geschiedenis. Toen onlangs het paketschip *Coriolanus* van Liverpool naar New-York terugkeerde, werd de scheepstimmerman door eene ziekte aangetast, welke hem in korten tijd tot een lijk maakte. Hij had een belangwekkende, beminnenswaardige zoon, die hem in zijne zaken hielp en hem teederlijk lief had. Het verlies van den vader maakte den jongeling ontroostbaar en geene toespraak konde hem bewegen zich van het doode ligchaam zijns vaders af te scheuren. Men maakte nu de gewone aanstalten om het lijk in de diepte der zee te laten afdalen; de arme timmerman werd in een doodskleed genaaid, waarin men ook nog een ouden slijpsteen, eene bijl en een beitel legde, en vervolgens in den oceaan ter eeuwige ruste afgelaten. De beklagenswaardige jongeling werd bijkans krankzinnig, toen zijn vader over boord zoude worden geworpen, en moest door de matrozen vastgehouden worden, dat hij het lijk niet nasprong. Eindelijk echter rukte de jonkman zich met de kracht eens woedende uit de armen der matrozen en wierp zich op het lijk in den eigen stond, dat hetzelve in zee rolde. Het was te laat om den zoon te redden; alleenlijk kon men nog zien, hoe de ongelukkige jongeling zich in wilde vertwijfeling aan het ligchaam zijns vaders vastklampte, en voor altijd in de onpeilbare diepte des oceaans verdween. Dit geschiedde op den 47e graad breedte en 79e graad lengte, hetwelk in het scheepsjournaal naauwkeurig werd opgeteekent. De *Coriolanus* kwam te New-York aan, en zeilde, nadat de toebereidselen voor de volgende reis waren gemaakt, weder terug naar Liverpool. Toen het schip op 69 Br. en 48 L. was gekomen ving men een ontzaggelijk grooten haai en nadat men het onding op het dek had gehesschen scheen uit het inwendige des monsters een ongewoon, zonderling gedruisch voor te komen. Men opende den buik, en vond daarin, o wonder! den vader, den zoon, den slijpsteen, de bijl en den beitel. De arme timmerman was niet wezenlijk dood geweest, maar had, toen men hem in het zeildoek naaide, in eene sterke slaapzucht gelegen, en thans vond men hem bezig zijne bijl te slijpen, terwijl zijn zoon den slijpsteen draaide, dewijl zij beiden zoo even hadden besloten om zich door den buik van het zeegedrocht eenen uitweg te banen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 3 Mei. Men verzekert dat, van den 1 junij, tot de laatste helft van augustus aanstaande, een exercitie-smaldeel zal kruisen in het kanaal en de atlantischen oceaan, bestaande uit de volgende schepen, als: de fregatten *de Ryn* en *Palembang*, de corvet *Juno*, de brik *de Zwaluw* en het stoomjagt *de Hekla*, welke schepen te Vlissingen zouden worden vereenigd.

— Heden middag ten half vier ure had men te Feijenoord het genoegen Z. K. H. prins *Hendrik* der Nederlanden te zien arriveren, met Hoogstdeszelfs gevolg. De directie bood aan Z. K. H. en gevolg, benevens burgemeester en wethouders der stad Rotterdam, collation aan. Onderscheiden toasten werden ingesteld, onder anderen op het leven van onzen geliefde Koning en de Koninklijke familie, op die der edel achtbare regering van Rotterdam, enz. Ten vijf ure begon de opsleping van het Nederlandsche schip *Piet Hein*, kapitein *L. Hawegh*, en ten half zeven ure was genoemd schip opgesleept; alles beantwoordde aan het nuttig doel dezer oprigting. De directie had het genoegen van Z. K. H. de uiterste tevredenheid daarover te ontvangen.

— Men verzekert, dat Z. M. de Koning voornemens is, in de laatste dagen dezer maand Utrecht te bezoeken. H. M. de Koningin en de overige leden van het Koninklijke familie zouden den Koning derwaarts vergezellen.

Z. M. heeft den gepensioneerden generaal-majoor *J. J. L. de Steurs* en al zijne wettige nakomelingen, tot den adelstand verheven en is boven dien aan denzelve de titel van Ridder verleend.

ARNHEM, den 2 Mei. Onder de rubriek Nederlanden leest men in de Augsburger *Allgemeine Zeitung* van 27 April: „De Staten-Generaal houden zich voortdurend stil, en men kan schier niet gelooven. dat het onderzoek der onteigeningswet en der wet op de personele belasting hen zoo lang aftrekken. De reden is wel dieper te zoeken, namelijk in den strijd der oude en nieuwe verhoudingen. Menigerlei zaken zetten het land in beweging: het concordaat heeft bij het puriteinsche gedeelte der natie bezorgdheid gewekt, die, hoe ongegrond ook, bij een zoo godsdienstig en door godsdienstige scheuringen zoo verdeeld volk niet gering te achten is. De droevige staat van zaken onder de vorige regering had een gedeelte der pers zoo zeer in spanning gebragt, dat zij bijna openlijk de republiek predikte: de *Tolk der Vryheid* is, naar men weet, vervolgd geworden, waarop een streng vonnis gevolgd is, hetwelk men hoopt, bij de veranderde omstandigheden, door de koninklijke genade wezenlijk te zien wijzigen; anderen echter dringen op strengheid aan, en ook in deze over het geheel onbeduidende zaak, geeft zich het antagonismus der beide partijen, die elkander nog in de regering in het evenwigt houden, te kennen." (*Arnh. C.*)

GOES, den 3 Mei. Het Koolzaad, de schoone plant die anders hier de kroone der bloeimaand is, die ons eiland vooral in een kortstondig Paradijs herschept, den nijveren landman vroegtijdig het loon van zijne zorgen geeft en voor den arbeider de voordeeligste werktijd oplevert is voor verre weg het grootste gedeelte mislukt en gaat nog dagelijks bloeijende achteruit. Niet zoo zeer de strengen winter als wel het schoone voorjaar schijnt hiervan de oorzaak te zijn. Men houdt het er voor dat het ongestadige saisoen in den winter zich mede in dit gevolg openbaart. Sommige meenen, dat men het reeds vroeger zoeken moet, even gelijk men voor eenige jaren door een herhaald kwaad telkens het Vlas mislukken zag. Dit berigt is met geen speculatie geest geschreven. Daadzaken door ieders oog te beoordeelen spreken. De overige veldgewassen alsmede de ooft- en fruitboomen beloven eenen goeden oogst.

— In de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is het onderzoek over het ontwerp van wet nopens de hoogheemraadschappen afgeloopen, en houdt men zich thans bezig met het overwegen der voordracht betrekkelijk de Algemeene Rekenkamer. Men ziet binnen weinige dagen het uitbrengen van de verslagen der centrale afdeeling over eenige der aanhangige ontwerpen van wet te gemoet.

— Uit Veenhuizen (kolonien van weldadigheid) schrijft men van den 26 april laatstleden, dat de stoomfabriek aldaar voor het eerst in werking gekomen is, en dat men de onderscheiden machines voor den stoom in beweging gebragt en alles uitmuntend aan de verwachting voldaan heeft. Eerlang zal nu de groote katoenspinnerij hare werkzaamheden beginnen.

— Een verschrikkelijk ongeluk heeft den 29 laatstleden in de kolenmijn te Ougrée, nabij Luik, plaats gehad. Ten gevolge eener ontploffing van gaz, zijn zeven en twintig werklieden, waaronder verscheiden hoofden van huisgezinnen, van het leven beroofd, terwijl slechts drie anderen gered hebben kunnen worden.

GEMENGDE BERIGTEN.

In Engeland worden elke minuut 750 brieven verzonden. — De heer *Perel* van Amsterdam is door Z. M. benoemd tot pedicure, exteroogsnijder van het Haagsche hof. — De gouverneur van Luxemburg is in 5 minuten aan eene beroerte overleden. — Op de Groenmarkt te Dortrecht is door den Burgemeester aan Z. M. een dejeuné gegeven ten huize van zijn zoon, den heer *J. van Erfrenten van Babylonienbroek*. — Heeren officieren en muzijkanten te Breda is verboden bij nat weder met parapluies te gaan. — Den 30 Maart heeft men in Calabrien en Puglien schokken van aardbeving ondervonden. — De Vesuvius is werkzaam en laat eene spoedige uitbarsting verwachten. — In Maart hebben de stortregens te Basilicata 350,000 wijnstokken vernield, als ook vele vruchtboomen en zaadvelden, terwijl 6 huizen door den stroom zijn weggevoerd. — Men verwacht andermaal een Engelsch eskader voor Napels. — Het standbeeld van brons van *Rubens* is voltooid en van Luik naar Antwerpen verzonden. — De kanongieterij te Luik moet voor een handelhuis te Antwerpen 41 mortieren (canons-bombes), wegende elk meer dan 4000 kilogrammes, vervaardigen. — H. M. de Koningin, benevens de Prinses *Sophie* en Prins *Hendrik*, zijn naar Haarlem geweest, om de bloemen te bezigtigen. — De *President* wordt nog steeds vermist. — Uit eene sneeuwgevangenis verlost eene diligence met reizigers van Turin op Lyon. — De president *Harisson* is met veel plegtigheid te Wasinghton begraven. De lijkstoet besloeg eene lengte van 2 Engelsche mijlen. — Don *Miguel* heeft van zijne aanspraak op den Portugeschen troon afstand gedaan, à 40,000 scudi jaarlijks. — De zaken op Candia

blijven in statu quo. — Men berekent dat meer dan 45,000 inwoners van Parijs zich aan de dienst der Nat. Garde onttrekken. — De militaire maatregelen te Parijs, tot handhaving van de rust en orde blijven geducht, vooral rondom het kasteel der Tuileriën. — De oude zwavel-kwestie dreigt nieuwe onaangenaamheden te zullen doen ontstaan.

MENGELINGEN.

HET VRIJE ONDERWIJS.

(*Vervolg en slot.*)

Bij de paasch-vacantie ontvangt ieder kind eene les mede naar huis, hetgeen zeer doelmatig is: die les bestond nu in een blaadje papier, waarop boven aan te lezen stond met groote letters:

Volg-orde der Bijbelboeken.

Waaronder vier kolommen, met de opschriften: *Geschiedkundige boeken; Profetische boeken; Evangeliën; Algemeene Zendbrieven.* Nu waren de kinderen bezig, om zich al die vreemde woorden in het geheugen te prenten en hunne kleine tongen in allerhande bogten te wringen, om woorden uit te spreken, die zelfs dikwijls in den mond der volwassenen een abracadabra worden.

Daar mij nu dit alles, als vader van een talrijk gezin, maar volstrekt niet wilde bevallen, meende ik eens op mijne manier te moeten onderzoeken, wat het jonge volkje wel van hunne les dacht.

Ik begon met de oudste en vroeg wat boeken de bedoelde geschiedkundige boeken waren? zij antwoordde: Pa, dat weet ik niet, maar ik denk dat het boeken zijn met mooije historietjes, zoo als in *Moeder de Gans* staan. — Ik weêr: — wat zijn profetische boeken? — Ja — dat weet ik niet, maar als Pa het volstrekt weten wil, zal ik het meester wel vragen. Toen vroeg ik de tweede, wat bedoelt men met Evangeliën? — Wel, dat is eene rare vraag, dat zijn alle maal mooije bloempjes, zoo als bij ons in den tuin staan (zij dacht aan leliën).

Nummer drie kwam er niet beter af — toen ik wilde weten wat men met zendbrieven bedoelde? kreeg ik flink ten antwoord: — Dat zijn net zulke brieven als Pa alle dagen van de post krijgt; — enfin! — ik had er genoeg van. Toen dit examen zoo treurig afliep meende ik, wat verder te moeten gaan: het lezen en rekenen voldeed mij zeer wel, maar alles wat niet machinaal of papegaais was en waarbij de kinderen eenigzints hunne gedachten moesten ontwikkelen daarvan kenden zij niets. Onderanderen vroeg ik hen: wat de hoofdstad van Gelderland was? maar men bleef het antwoord schuldig, toen: hoeveel uren Deventer van Zutphen lag en men wist niet eens dat er een Deventer in de wereld en dat Gelderland eene hoofdstad heeft. Toen ik volstrekt wilde weten hoe verre hunne geografische kunde zich uitstrekte, bevond ik, dat zij zeer goed wisten dat in Romaniën, Constantinopel lag; dat in Bulgarye de vestingen Nikopolus en Silistria liggen; dat de berg Libanon zich in Syrie bevond en dat de rivieren Hoang en Kiang in China stroomen enz. enz. enz. Uit dit alles leide ik af dat men de kinderen reeds vliegen wil leeren als zij nog niet eens gaan kunnen. Als dat een vereischte is om brave, deugdzame en godsdienstige leden der maatschappij te worden, dan kome de hemel ons te hulp; daar alles met den tijd vooruit gaat, is de tijd misschien niet meer ver af dat men om een kind naar den smaak op te voeden het een vereischte wordt dat de baker hebreeuwsch spreekt, de minne chaldeeuwsch en de dienstmeiden het chineesch matig moeten zijn, en men de kinderen uit Ballenstern de namen der plaatsen, rivieren en dieren uit de voorwereld het eerst leert en om hen somtijds wat op te vrolijken een kubiek wortel van de tiende magt laat trekken. Wat zal dat dan een heerlijke tijd voor mannen zijn zijn die meenden een meisje te huwen dat eene goede huismoeder zoude zijn en eene vrouw bekomen die wel van VENUS en JUPITER en over de cataracten van Egypte kan redeneeren en de namen van al de bijbelsche boeken op haar duimpje kent, maar de kinderen geen bevattelijk denkbeeld van de oneindige goedheid van het Opperwezen weet te geven en in plaats van kousen breijen en de pot te verordenen, vroegere lessen in de mythologie bestudeerd.

Daar ik nu eens bij den goeden God rekenschap zal moeten geven over de opvoeding die ik mijne kinderen mededeel; en daar ik nu volstrekt geen slecht figuur hoop te maken als PETRUS mijne rekening-courant opmaakt en in mijn debet brengt dat mijne kinderen geene brave menschen en goede Christenen zijn geworden, schoon hij mij ook mogt crediteren dat ik niet wel anders konde handelen dan die jonge wezens aan die leermeesters toevertrouwen, die onder de plak van het gouvernement zijn en door de heeren der schoolcommissien als marionetten-poppen getrokken worden, zoo dat zij dan het eene en dan het andere been optillen, vrees ik echter dat die post mij bitter weinig zal helpen en ik zal moeten hooren:

„Waar de magt des Vaders begint houdt de magt van het gouvernement op, want dit is eene magt die de natuur gegeven heeft, geen Koning kan u hier beschermen, geene wet door de staten-generaal gegeven, vrijpleiten; Koning en bedelaar zijn hier gelijk; vader des huisgezins gij hebt uw pligt verzuimd: dat gij voor de magt der geweldigen hebt moeten zwichten, wordt u niet als eene misdaad toegekend, maar gij hebt niet gedaan waartoe gij geroepen waart en zoo veel billijken tegenstand geboden als waartoe gij magt en middelen had; daarom maakt gij regts omkeert en verwijderd u van de schapen en gaat naar de bokken!" Als ik het nu op eene eenvoudige manier kan voorkomen van eeuwig (dat verbazend lang is) in gezelschap van bokken door te brengen, zoo zal het mij niemand ten kwade duiden dat ik zulk een execrabel gezelschap, dat door de horens op den duur lastig kan worden, tracht te ontkomen en alle middelen gebruik die onder mijn bereik zijn en waartoe ik als verantwoordelijke vader die zijne kinders oneindig bemint verpligt ben en gehoopt worde zoowel door de zorg voor hun welzijn als door de vrees voor de bokken

Ik had gehoopt dat onze goede en welwillende Koning er reeds in zoude geslaagd zijn om het onderwijs zoo te regelen dat het onnoodig was dat ik ook mijne stem voor het vrije onderwijs verhief; daar dit tot nog toe niet gebeurd is, zoo meende ik niet langer te mogen zwijgen en heb dan ook reeds eenige voldoening als ik mogt bewerken dat bij eene volgende vacantie bleek, dat aan de kinderen lessen worden gegeven die zij kunnen bevatten en waarin de bijbel met zijne ab- en dependentiën geene rol speelt.

De vaudeville-schryvers voor het geregt te Parijs.

De Regter. Mijnheer *Calamel*, waarop grondt gij uwen eisch van honderd franken schavergoeding tegen den Heer *Theophile.*

Calamel. Mijnheer de Regter; gij zult een gruwelijk zamenweefsel vernemen. Ik eisch honderd franken, omdat men mij de vruchten mijner nachtwaken ontfutfeld heeft.

Theophile. Wel bekome het hem, hij gaat ten acht ure naar bed en slaapt als een Zwitser.

Calamel. Men vonnist hem, die een zakdoek steelt, de wetgever heeft het niet eens als eene verzachtende omstandigheid aangemerkt willen hebben, al is de zakdoek ook nog zoo vol gaten; en men zou den man niet straffen, die een vaudeville steelt? Wel gewis.

De Regter. Ontvouw de bijzonderheden.

Calamel, De Heer *Theophile* geeft mij een bezoek en vraagt mij: Hebt gij ook eenig plan tot een tooneelwerk gereed? Zoo gij iets hebt, dat goed kan zijn, zal ik het wel omkleeden. Gij weet, Ik heb nog al invloed; ik zal het doen spelen. Ik geef hem mijn plan, een heerlijk plan, en de man trekt er mede voort.

De Regter. Heeft hij het stuk gemaakt?

Calamel. Toch niet; hij is gegaan, zoo ik meen, naar den Heer *Carmouche*, en aan dezen geestigen vaudeville-schrijver zegt hij: Mijn lieve mijnheer, zie daar een door mij ontworpen plan, de coupletten zijn ook al gereed; de dialogue is hereenige dat nog geschreven moet worden. Ik ken uwe vlugheid, breng mij dat dezen nacht in orde.

De Regter. Heeft de Heer *Carmouche* dien voorslag aangenomen.

Calamel. O ja; hij vond behagen in het plan, in vier en twintig uren tijd was de dialogue gereed. Maar wat doet *Theophile*, hij loopt bij naar den Heer *Labie*, een van onze beste vaudeville-dichters en aan dezen zegt hij: ziedaar een plan en een reeds door mij uitgewerkt stuk, al wat mij nog ontbreekt zijn de coupletten. Ik reken op u, om mij die te maken. (*Algemeen gelach.*)

De Regter. Zijn de coupletten gemaakt geworden?

Calamel. Wel zeker mijnheer! zij waren allerliefst en hebben daverende toejuichingen verworven. Maar, wat gij nimmer zoudt kunnen raden, is het kunstje, door *Theophile* gebezigd, om al de eer van het succes voor zich alleen te behouden.

De Regter. Hoe heeft hij dit dan aangelegd?

Calamel. Hij heeft aan zijne mede arbeiders gezegd, dat hij het gansche stuk bijna alleen bewerkt hebbende, tot voorwaarde stelde, dat, zoo op het tooneel als bij de aankondigingen, zijn naam alleen vermeld zou worden; op deze wijze heeft hij weten uit te werken, dat noch mijn naam, noch een van die heeren genoemd geworden is.

De Regter. En hebben deze zich dit laten welgevallen?

Calamel. Ja, maar dit laat zich ligt begrijpen zij zijn rijk genoeg in talent, om wel een aalmoes te kunnen geven, maar ik, die eerst begin, ik kan niets missen, ik eisch honderd franken als schavergoeding.

Gebrek aan voldoende bewijzen bij de volhardende ontkenning van *Theophile*, heeft den armen *Calamel* zijnen eisch moeten doen opzeggen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5 Mei. Sedert den 5 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Peace, R. Breckan, Hull, ballast; Emelia, P. C. Andersen, Odensee, garst; Wilhelm, L. Jongebloed, Holbeck, garst; Speculation, E. A. Schmidt, Holbeck, garst; Margaretha, K. Scholters, Baijersee, garst; Daschingke, D. N. Leivoke, Stralsund, garst; Franciskus, C. S. Gerberding, Lauseroon, haver; Providentia, H. H. Pedersen, Holbeck, garst; Catharina, E. H. Lucht, Gottenburg, haver; Les Deux Frères, C. Barbeij, Havre de Grace, mahonijhout; der Anna, S. H. Bruin, Weilsbü, haver; Marie Louise, U. Cadon, Lebourne, wijn; Oceanus, H. Kroger, Holbeck, garst; Nolkelink, H. H. Leefoge, Uddevalla, haver; Klein Catinka, W. H. Lenger, Bordeaux, wijn.

Voor Gend bestemd:

Emanuel, H. Bohn, Holbeck, garst.

Voor Leuven bestemd:

Charlotte, R. Muijs, Marennes, zout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze rede naar zee gezeild:

Emelie, C. J. W. Arndts, ballast, Riga; Preciosa, C. Su..berg, ballast, Riga; Allert, J. G. Lund, ballast, Bergen; ...gene; T. Hansen, beenderen en meekrap, Hull; der Aclaf, ... Westerstrale, ballast, Newcastle; de Flora, M. Peetersen, ballast, Newcastle; Margaretha, R. J. Cassens, suiker, Hamburg; Henriette, H. Foltan, wol, Hamburg; de Jonge Johanna, J. Dillewijns, schors, Sandwich; Progres, H. H. Smit, stukgoederen, Rio Janeiro; Nimrod, E. Tann, ballast, Bremen; de ...aan, W. de Ruiter, ballast, Havannah.

Van Gend gezeild:

Fortuna, C. Olsen, ballast, Christiaansand.

ADVERTENTIEN.

Een JONGEN of een LEERLING benoodigd bij *I. Laguay en Zoon*, Apothekers.

Ter Drukkerij van C. J. DE SWART.